

Prima instanță: Judecătoria Bălți
Judecător: A. Cucerescu
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: E. Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

Dosarul nr. 2ra-2505/15

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Gușan Arcadi cu
privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere, penalității de întârziere și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 mai 2015, prin care a fost
menținută hotărîrea Judecătoriei Bălți din 19 ianuarie 2015, prin care acțiunea a
fost admisă pațial,

c o n s t a t ă :

La 11 august 2014, SRL „INCASO” a înaintat o cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gușan Arcadi cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere,
penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 29 decembrie 2011
între SRL „Iute Credit” și debitorul Gușan Arcadi a fost încheiat contractul de
împrumut nr. 402941 conform căruia, debitorul a luat cu titlu de împrumut de la
creditorul SRL „Iute Credit” suma de 3 000 lei, urmînd să restituie creditorului
suma de 4 259,20 lei, sumă ce include valoarea împrumutului principal, taxa
aferentă contractului de împrumut și dobînda în mărime de 20%. Susține că pentru
nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului debitorul s-a angajat să
plătească penalitatea contractuală, raportată duratei de întârziere.

Reclamantul a mai invocat că, la 29 decembrie 2011, SRL „Iute Credit” și-a
onorat obligațiunea, transferînd debitorului împrumutul acordat în sumă de 3 000
lei, pe cînd ultimul nu și-a onorat obligațiunile asumate prin contractul nominalizat.
La 21 ianuarie 2014 contractul a fost reziliat anticipat. Susține reclamantul că la
momentul rezilierii contractului datoria lui Gușan Arcadi față de SRL „Iute Credit”
constitua suma de 6 069,07 lei, formată din suma principală a contractului în
mărime de 2 281,35 lei, taxa aferentă contractului - 666,55 lei, dobînda conform

contractului 109,51 lei, taxa pentru reziliere 25% - 286,99 lei, penalitatea contractuală pentru întârziere – 2 751 lei.

Reclamantul SRL „INCASO” a solicitat încasarea de la Gușan Arcadi a sumei de 6 069,07 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 ianuarie 2015, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la Gușan Arcadi în beneficiul SRL „INCASO” suma principală a contractului în mărime de 2 281,35 lei, taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuielile legate de asistență juridică în sumă de 500 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 mai 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „INCASO” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 ianuarie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 10 august 2015, ÎM „INCASO” SRL prin intermediul avocatului Strulea Nicolae (mandat nr. 0772722) a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de

casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ion Druță